

रामं आसाद्य अलं रामं नैवासादये रित्यर्थः अलं खल्वोः प्रतिषेधयोः प्राचां क्तेति निषेधार्थकालं शब्दयोगे क्ताप्रत्ययः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ उदकं और्ध्वदेहिकं ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥
 मारीचस्त्वब्रवीच्छ्रुत्वा समासेनैव रावणं ॥ अलं ते राममासाद्य वीर्यज्ञो ह्यस्मितस्य वै ॥ ६ ॥ बाणवेगं हिकस्य शक्तः सोढुं महात्मनः ॥ प्रव्रज्यायां हि मे हेतुः स ए
 व पुरुषर्षभः ॥ ७ ॥ विनाशमुखमेतत्ते केनाख्यातं दुरात्मना ॥ तमुवाचाथ सक्रोधो रावणः परिभर्त्सयन् ॥ ८ ॥ अकुर्वतोऽस्मद्वचनं स्यान्मृत्युरपि ते ध्रुवं ॥ मारीच
 श्रितयामास विशिष्टान्मरणं वरं ॥ ९ ॥ अवश्यं मरणे प्राप्ते करिष्याम्यस्य यन्मतं ॥ ततस्तं प्रत्युवाचाथ मारीचो रक्षसां वरं ॥ १० ॥ किं ते साह्यं मया कार्यं करिष्याम्य
 वशोपितम् ॥ तमब्रवीद्दशग्रीवो गच्छ सीतां प्रलोभय ॥ ११ ॥ रत्नशृंगो मृगो भूत्वा रत्नचित्रतनूरुहः ॥ ध्रुवं सीतासमालक्ष्यत्वां रामं चोदयिष्यति ॥ १२ ॥ अपक्रां
 ते च काकुत्स्थे सीतावस्थां भविष्यति ॥ तामादायापनेष्यामि ततः स न भविष्यति ॥ १३ ॥ भार्यावियोगाद्बुद्धिरेतत्साह्यं कुरुष्व मे ॥ इत्येवमुक्तो मारीचः कृत्वा दक
 मथात्मनः ॥ १४ ॥ रावणं पुरतो यातमन्व गच्छत्सुदुःस्वितः ॥ ततस्तस्याश्रमं गत्वा रामस्यास्तिष्ठकर्मणः ॥ १५ ॥ चक्रतुस्तद्यथा सर्वमुभौ यत्पूर्वमन्त्रितं ॥ रावणस्तु
 यतिर्भूत्वा मुण्डः कुण्डोन्निदं धृतम् ॥ १६ ॥ मृगश्च भूत्वा मारीचस्तं देशमुपजग्मतुः ॥ दर्शयामास मारीचो वैदेहीं मृगरूपधृतम् ॥ १७ ॥ चोदयामास तस्यार्थं सारामं वि
 धिचोदिता ॥ रामस्तस्याः प्रियं कुर्वन् धनुरादाय सत्वरः ॥ १८ ॥ रक्षार्थं लक्ष्मणं न्यस्य प्रययौ मृगलिप्सया ॥ सधन्वी बद्धतूणीरः खड्गगोधांगुलित्रवान् ॥ १९ ॥ अ
 भानवान् ॥ २० ॥ अमोघं शरमादाय जघान मृगरूपिणं ॥ सरामबाणाभिहतः कृत्वा रामस्वरंतदा ॥ २१ ॥ हासीते लक्ष्मणे त्येवं चुक्रोशार्तस्वरेण ह ॥ शुश्रावत
 स्य वैदेही ततस्तां करुणांगिरं ॥ २२ ॥ सा प्राद्रवद्यतः शब्दस्तामुवाचाथ लक्ष्मणः ॥ अलं तेशां कया भीरुको रामं प्रहरिष्यति ॥ २३ ॥ मुहूर्त्ताद्विष्यसे रामं भर्त्तारं त्वं शु
 भवेन्मूढयं त्वं प्रार्थयसे हृदा ॥ अप्यहं शस्त्रमादाय हन्यामात्मानमात्मना ॥ २४ ॥ पतेयं गिरिशृंगाद्वा विशेषं वाहुताशनं ॥ रामं भर्त्तारमुत्सृज्य न त्वहं त्वां कथंच
 न ॥ २५ ॥ निहीनमुपतिष्ठेयं शार्दूलो क्रोष्टुं कथं यथा ॥ एतादृशं वचः श्रुत्वा लक्ष्मणः प्रियराघवः ॥ २६ ॥

मृगं प्रजापतिः स्वां दुहितरं मृगो भूत्वा जगाम तस्य रुद्रः शिरोऽच्छिनत्त देत मृगशीर्षं नाम नक्षत्रं ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ पर्यशंकतलक्ष्मणे मय्यभिलाषवानिति शंकां करोत् ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥
 गोधाज्याघातवारणं अंगुलित्रचतद्वान् ॥ १९ ॥ तारामृगं तारारूपं